

Natalia Marciniak – Madejska

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Praca doktorska jest próbą odpowiedzi na główny problem badawczy: jakie są szanse i bariery budowy systemu mieszkalnictwa wspomaganego dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w Polsce?

Przyjęto społeczno-ekologiczne rozumienie niepełnosprawności, zgodnie z którym niepełnosprawność jest rezultatem nie tylko niższych kompetencji poznawczych i adaptacyjnych jednostki, ale także barier, na które jednostka z ograniczeniem sprawności napotyka w społeczeństwie.

Od połowy XX wieku międzynarodowe instytucje i organizacje pozarządowe podejmują działania zmierzające do integracji społecznej osób z niepełnosprawnością intelektualną. Integracja społeczna możliwa będzie, jeśli osoby z niepełnosprawnością intelektualną będą żyły w podobny sposób do pozostałych członków społeczeństwa. Konieczne jest udostępnienie im warunków życia codziennego i wzorców funkcjonowania społecznego takich samych lub możliwie najbardziej zbliżonych do norm i wzorców obowiązujących w głównym nurcie społecznym (zasada normalizacji).

Jednym z narzędzi normalizacji życia osób z niepełnosprawnością intelektualną jest mieszkalnictwo wspomagane (w opozycji do dużych, homogenicznych zakładów). Mieszkalnictwo wspomagane oznacza elastyczne, zindywidualizowane usługi społeczne świadczone w miejscu codziennego funkcjonowania jednostki poprzez organizację dostępnych mieszkań z opieką oraz miejsc dziennej aktywności na poziomie społeczności lokalnych.